

Manuscript Inaccessible Country CY.B.C. Nicosia

Introduction:

Either when building from scratch, or when reconstructing old towns and villages, the fact remains that in Cyprus, nobody takes into account the people who are either blind or deaf or are deprived of their mobility.

How is it possible that in the Europe of forbearance and acceptance of differentiability we continue to live as if all people are able-bodied and build roads, sidewalks and buildings that only the elite of able-bodied people can use?

Particularly in a country when once a year a special charity event is organized for the benefit of people with special needs, with the participation of almost all radio and TV channels, the state and every single citizen, in which the amount of money collected equals one and a half time the size of its population?

Crew:

Camera: Andros Leonidou

Sound: Marinos Palaikes, Manolis Spanos

Editing: Elena Ioannou

Director: Panicos Nicolaou

Production Coordination: Maria A. Georgiadou

Greek Recitation: Stavrianie Constantinou

Translation: Maria Evangelidou

Participants:

Questions: P. Panayiotou - Pedestrian

T. Karatzia – Paraplegic

G. Hadjimarkou– Paraplegic no.2

P. Kallis - Paraplegic no.3

A. Prokopiou – Paraplegic no.4

Politicians: Demetris Christofias

(President of the Parliament –The House of Representatives-)

Savvas Heliophotou (Mayor of Strovolos)

Melios Yeorgiou

(President of Cyprus Shop-owners Organization P.O.V.E.K.)

Michalakis Zambellas (Mayor of Nicosia)

Clailia Petridou (Planning Officer for People with Disabilities at
Ministry of Public Works and Transport)

Duration: 7'18

Music: “Stoned”, “Sand in my shoes”
from the album LIFE FOR RENT by Dido

Translation (Greek)

Inaccessible Country

CY.B.C. Nicosia

1:12 Αφηγήτρια: Σε κάποιον «αόρατο τοίχο» προσκρούουν καθημερινά τα άτομα με ειδικές ανάγκες στη διακίνησή τους, στο κτιστό περιβάλλον που τους «προσφέρει» η κυπριακή κοινωνία. Έναν «τοίχο» που προβάλλει τόσα εμπόδια στην απρόσκοπτη και ασφαλή πρόσβασή τους, τον οποίο οι αρτιμελείς δεν μπορούν να αντιληφθούν αν δεν τους υποδειχθεί.

Μιλούμε για μια δυσμενή διάκριση σε βάρος του πλέον ελεύθερου δικαιώματος ενός ατόμου: να συμμετέχει στα κοινά. Έναν «αόρατο τοίχο» που θεωρούν απότοκο ενός γενικότερου κοινωνικού προβλήματος και απαιτούν την άμεση επίλυσή του, ως μια αναφαίρετη κοινωνική αναγκαιότητα. Να μην καρτερά κάποιος, ω μη γένοιτο, να συμβεί κάτι σ' αυτόν για να κατανοήσει αυτήν την αναγκαιότητα.

1:48 Πεζή: -Άτομα υγιή που περπατούν, που βλέπουν, που ακούν, δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν τέτοιου είδους κατασκευάσματα όπως είναι τα πεζοδρόμιά μας, πραγματικά διερωτούμαι, άτομα που χρησιμοποιούν τροχοκάθισμα, τυφλοί, κωφοί, αν μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν. Μήπως οι Δήμοι θεωρούν τα άτομα αυτά άτομα δεύτερης κατηγορίας;

2:05 Δήμαρχος Στροβόλου: -Νομίζω ότι είναι προσβλητικό και μόνο να σκεφτούμε ότι οι Δήμοι θεωρούν τους ανάπηρους άτομα δεύτερης κατηγορίας. Το θέμα χωρίζεται βασικά σε δύο μεγάλα κεφάλαια: όπου η ανάπτυξη είναι παρθένα και δημιουργείται τώρα εκεί και δια νόμου είναι υποχρεωτικό και πιστεύω ότι όλοι οι Δήμοι και οι ιδιώτες φροντίζουν να δημιουργούν τη σωστή υποδομή για τους ανάπηρους. Αυτό είναι το ένα. Το δεύτερο είναι ότι εκεί που είναι οι πόλεις αναπτύχθηκαν άναρχα, με μία σωρεία ελλείψεων, θα πρέπει να πάμε πίσω μ' ένα στρατηγικό προγραμματισμό, σιγά – σιγά, να δημιουργήσουμε τη σωστή υποδομή για τους ανάπηρους.

2:48 Παραπληγική: -Πότε επιτέλους οι καταστηματαρχες στην Κύπρο θα εφαρμόσουν το νόμο της Ε.Ε. για να μπορούν τα τροχοκαθίσματα να κινούνται μέσα και έξω από το κατάστημα; Πώς θα μπαίνουν δηλαδή, έστω, πώς θα καλύψουμε το ένα σκαλί που υπάρχει, σχεδόν σε όλα τα

καταστήματα;

- 3:04 Εκπρόσωπος Π.Ο.Β.Ε.Κ.: -Κάποια καταστήματα που έχουν ανανεωθεί, έχουν προβλέψει αυτήν την ανάγκη, όμως υπάρχουν και καταστήματα που, τεχνικά, είναι δύσκολο. Επίσης, βλέπω ότι πρέπει να υπάρξει και μεταξύ του Δήμου και των καταστηματαρχών κάποια συνεννόηση, όσον αφορά τη δυνατότητα, μέσω των πεζοδρομίων, να υπάρχει ράμπα που να μπορούν οι αναξιοπαθόντες να χρησιμοποιούν και να μπαίνουν στα καταστήματα.
- 3:37 Παραπληγικός αρ. 2: -'Ηθελα ν' απευθυνθώ στο Δήμο, και σε όποιο δημαρχείο υπάρχει, τώρα που μπήκε στην Ε.Ε., τι έχει κάνει για το δικό του σπίτι και στο Δήμαρχο, γενικά σε κάθε Δήμαρχο, ας πάρει ένα τροχοκάθισμα και ας διασχίσει τη Μακαρίου, ή κάποια Μακαρίου, να δει πού υπάρχουν προσβάσεις.
- 4:04 Δήμαρχος Λ/σας: -Θα το κάμω, αν χρειαστεί! Αλλά γνωρίζω και άλλα πολλά προβλήματα τα οποία υπάρχουν, όχι μόνο στη λεωφόρο Μακαρίου, αλλά σ' ολόκληρη τη Λευκωσία. Δυστυχώς, δεν υπάρχει ο αλληλοσεβασμός. Κι εκείνα τα πεζοδρόμια, τα οποία έχουν γίνει κάποιες πρόνοιες, όχι τέλειες πρόνοιες, για να μπορούν να κυκλοφορούν και οι μητέρες με τα παιδάκια τους πάνω στο καρτσάκι, ή άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, ακόμη δεν μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν, διότι είναι γεμάτα από αυτοκίνητα. Άρα, το πρόβλημα είναι ο αλληλοσεβασμός. Πρέπει, ο πολίτης, ο δημότης, ο δήμος, το κράτος, ν' αρχίσει... να νιώσει πως πρέπει επιτέλους να σεβαστεί το συνάνθρωπό τους, να σεβαστεί την πόλη.
- 4:58 Παραπληγικός αρ.3: -'Εγινε νόμος για προσβάσεις, από τη βουλή, όμως αυτό τηρείται στα μίνιμουμ και πολύ αργά. Μπήκαμε στην Ευρώπη, τότε επιτέλους θα ξεφύγουμε από τα μίνιμουμ;
- 5:15 Δ. Χριστόφιας: -Γίνεται μία εντατική προσπάθεια... πρέπει να πω ότι για να εκφράσουμε ικανοποίηση για την προσπάθεια που γίνεται θα πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά, και γι' αυτό, συμεριζόμενος και την ανησυχία του κ. Καλλή, θέλω ν' απευθύνω έκκληση και προς την εκτελεστική εξουσία αλλά και προς τους Δήμους και τις Κοινότητες, να εντατικοποιήσουν τις εργασίες, να ανταποκριθούμε, όχι απλώς στους κανόνες της Ε.Ε., ή απλώς στην υλοποίηση των νόμων που έχουμε εγκρίνει, αλλά σ' ένα κοινωνικό καθήκον που έχουμε απέναντι σε συνάνθρώπους μας, οι οποίοι, χωρίς τη θέλησή τους, έτυχε, να έχουν αυτά τα προβλήματα.

6:07 Παραπληγικός αρ.3: -Δυστυχώς, τα πλείστα κυβερνητικά κτίρια είναι μη προσπελάσιμα σε άτομα με τροχοκαθίσματα και, γενικά, σε άτομα με αναπηρίες.
Το συγκεκριμένο υπουργείο, το Υπουργείο Εσωτερικών, μαζί με το Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων, είναι τα υπουργεία που είναι αρμόδια για την εφαρμογή του νόμου περί οδών και οικοδομών, που προβλέπει την ασφαλή και απρόσκοπτη πρόσβαση των αναπήρων στο περιβάλλον και με ασφάλεια.
Πότε η πολιτεία, επιτέλους, θα δει τα προβλήματα αυτά με τη δέουσα φροντίδα;

6:42 Εκπρ. Υπ. Έργων & Μεταφορών: -Σίγουρα ο κύριος Προκοπίου έχει δίκιο σ' αυτά που επισημαίνει, γιατί πρέπει να σας πω ότι στην Κύπρο αργήσαμε πολύ να κατανοήσουμε τα σημεία των καιρών που επιβάλλουν και απαιτούν ένα περιβάλλον προσβάσιμο και φιλικό για όλους τους χρήστες, για όλο τον πληθυσμό. Ο νόμος περί οδών και οικοδομών, στον οποίο αναφέρεται ο κύριος Προκοπίου, είναι σίγουρα ένα σημαντικό εργαλείο.
Όμως δεν αρκεί από μόνο του για να λύσει το πρόβλημα, γιατί απευθύνεται μόνο στα νέα κτίρια. Τι γίνεται με τα παλιά, όμως, τα υφιστάμενα, τα δημόσια κτίρια. Πρέπει να ενταχθούν κι αυτά σε μία αλυσίδα πρόσβασης που θα επιτρέψει στο χρήστη τροχοκαθίσματος να κυκλοφορήσει απρόσκοπτα.

7:33 Δήμαρχος Λ/σας: -Να κάμουμε ακόμα λίγη υπομονή... Πραγματικά, νιώθουμε, ως Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, πως δεν μπορούμε να καθυστερήσουμε περισσότερο... Βρισκόμαστε σε επαφή με την κυβέρνηση, βρισκόμαστε σε επαφή με χρηματοοικονομικούς οργανισμούς για να βρούμε εκείνο το δανεισμό που χρειάζεται, και, ελπίζουμε πως η Δευκωσία θα δει καλύτερες μέρες, σύντομα. Δεν μπορώ όμως να επιβεβαιώσω πως αυτό θα γίνει μέσα στα επόμενα δύο χρόνια, διότι οι διαδικασίες οι οποίες υπάρχουν για κατασκευαστικά έργα, πραγματικά, παίρνουν πάρα πολύ καιρό.

Manuscript (English)

Inaccessible Country

CY.B.C. Nicosia

1:12 Narrator: People with special needs find themselves hitting against an “invisible wall” in their efforts to move about in the walled-up environment “offered” by Cyprus society. It is a “wall” that interposes so many obstacles to their unhindered and safe access, that able-bodied people cannot realize its existence, unless it is pointed out to them. We are talking about a discrimination against a person’s most fundamental right: to participate in common affairs. This is an “invisible wall” that is considered as the end product of a more general social problem. The people affected demand the immediate resolution of this problem, as an inalienable social necessity. We should not wait - God forbid – for something to happen to us first so as to be able to grasp this necessity.

1:48 Pedestrian: -Even healthy people, walking people, seeing people, hearing people, are unable to use constructions such as our pavements. It makes me really wonder how they can be used by people in wheelchairs, blind people, deaf people. Could it be, perhaps, that the Municipalities view these people as second-class citizens?

2:05 Mayor of Strovolos: -I consider even the notion that the Municipalities view invalids as second-class citizens, offensive. The issue basically consists of two legs: one where development is a new concept being undertaken now and where it is obligatory by law - and it is my belief that all Municipalities and private individuals take great care in creating the correct infrastructure for invalids. This is the first leg. The second leg is the case of towns developed without any urban planning whatsoever, with a lot of deficiencies; there we will have to start from the beginning, with strategic planning, and create, step by step, the correct infrastructure for invalids.

2:48 Paraplegic: -When will, at last, shop owners in Cyprus implement the EU regulations, so that wheelchair-bound people will be able to go in and out of shops? How will they get in, at the very least? How are they going to replace that one step existing in almost all shop entrances?

3:04 Shop owners rep.: -Some shops that have been renovated have provided for

this need; there are shops, however, for which such alterations are technically difficult. Additionally, there has to be some sort of understanding between the Municipality and the shop owners regarding the possibility of building a ramp between pavements to be used by wheelchair-bound people for easy access to shops.

3:37 Paraplegic no.2: -I wanted to ask the Municipality, any Municipality, now that we have accessed the EU, what have they done for their own towns and townspeople? I would also like to ask the Mayors to sit in a wheelchair and try to go across Makarios Avenue or any street, to see where there is access.

4:04 Mayor of Nicosia: -I will do whatever it takes! I am also aware of many other problems existing not only in Makarios Avenue but throughout Nicosia. Unfortunately, there is no mutual respect whatsoever and those pavements that have been built under special provisions – albeit not perfect provisions – so as to be used by mothers with children in prams, or people in wheelchairs, are not suitable for use, because they are full of parked cars! Therefore, the problem is that of mutual respect. The citizens of a town, of a municipality, the Municipality, the state, should realize that they should respect their fellow men and the town in general.

4:58 Paraplegic no.3: -A legislation regarding access was passed by the House of Representatives; however it is kept to the minimum capacity and is very slow moving. We have accessed Europe. When are we going to do away with these “minimums”?

5:15 Pr. of the Parliament: -Intensive efforts are being made...I must stress, however, that in order to express our satisfaction for the efforts being made, a lot more things should take place. And to this aim, respecting Mr. Kallis' anxiety, I would like to appeal both to the administrative authorities as well as to the Municipalities and the communities, to step up work so as to be able to fulfil not only the EU regulations, or to implement the laws we have passed, but also to fulfil a social duty we have towards our fellow men and women who are inadvertently facing these problems.

6:07 Paraplegic no.4: -Unfortunately, most government buildings are inaccessible to people using wheelchairs and, in general, to invalids. The competent Ministry, the Ministry of the Interior, along with the Ministry of Transportation and Public Works, are the competent ministries for implementing the Law on Roads and Buildings, providing for the safe and

unimpeded access of all invalids.
When will the state apply itself to the solution of these problems?

6:42 Planning Officer for People with Disabilities at Ministry of

Public Works and Transport: -Certainly, Mr. Prokopiou's remarks are justified.

I have to tell you that in Cyprus, it has taken us too long to understand the signs of the times which demand an accessible and friendly environment for all its users, for the depth and width of all the population. The town planning and building law to which Mr. Prokopiou makes reference, is certainly an important tool. However, it is not enough on its own as a means of solving this problem, because it applies only for new buildings. What will happen with the old, existing buildings, with public service buildings? They have to also become part of a chain of access that will enable wheelchair users to circulate without any hindrance.

7:33 Mayor of Nicosia: -We should be a little more patient. Really, we feel, as a European capital, that we cannot dawdle any more. We are in contact with government authorities and other financiers so as to obtain the funds required and we hope that a new day will dawn for Nicosia very soon. I cannot, however, confirm that this will take place within the next two years, because the existing processes regarding construction works are, indeed, time-consuming.